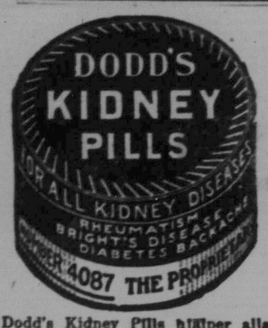

Dodd's Kidney Pills hjälper alla former av njursjukdomar, såsom reumatism, Brights sjukdom, diabetes och ryggvärk. Dodd's Kidney Pills säljas för 50 cents per ask av alla apotekare eller sändas per post vid mottagandet av betalningen. The Dodds Medicine Co. Ltd., Toronto, Ont.

Några erfarenheter från min resa till Minneapolis

Ärade herr red. för S. C. T.!

Vill härmed i korthet giva eder ett utdrag över min resa, samt mina erfarenheter under densamma, åtminstone delvis.

Nu för sex veckor sedan styrdes kosan söderut till Onkel Sams rike i och för läkarehjälp för mina ögon, vilket den ärade läsekretse nav S.C.T. redan av dess spalter har sett. Min mening var att besöka Milwaukee, Wis., men på olika grunder så ändrades detta en gång fattade beslut och jag stannade i Minneapolis, Minn., för att där erhålla nödig vård.

Minneapolis är, som de flesta av den ärade läsekretsen redan känner till, "Kvarnstaden", och gör i sanning rätt för detta namn, då man betraktar de många stora kvarnetablissemangen. Staden är också ett centrum, både järnvägs- såväl som affärs-, och nu är av allt att döma dess storhet beseglad, ty nu kommer allas vår välkände "Ford" i trots av det stora motståndet, som gjort sig gällande, att slå upp sina verkstäder därstädes, och som det sagts genom tidningspressen kommer man att i dessa verkstäder sysselsätta omkring 4,000 man. Man kan gott tänka sig innebörden av dylika företag för en stad sådan som Minneapolis. Det innebär i sanning icke så litet i många avseenden. Se på stadens utveckling, nu på endast en veckas tid så har en stor efterfrågan kommit till stånd å egendom i detta distrikt, och på grund därav, så har all egendom stigit i värde icke så litet, och låt mig säga, att man redan är i full fart med byggnationer, och det sades mig, att denna sommar kommer att bliva den bästa man vetat av i Minneapolis historia.

Lördagskvällen den 10 mars hade jag nöjet få följa dr. Sven Hedin på en färd genom Asiens öknar, genom en serie bilder, som av honom själv förklarades för den i Svenska Tabernaklet samlade publiken. Föredraget var ett i allo intressant sådant, icke utan humor från talarens sida, fastän han på samma gång framställde där utstånda strapatser och lidanden, som en ökenvandrare har att möta med och genomgå. Då man är närvarande och får lyssna till, hur herr Hedin på en resa fick vara utan både mat och vatten i nära 8 dygn, och detta i dessa tropiska länder, där solen steker om dagen och kylan kännes hård om natten, då sitter man med ytterst spända nerver och väntar få höra att det avgörande ögonblicket kom, då man av förtvivlan överger sig själv, men då man, som här, hör talaren berätta hur han i det sista ögonblicket finner vatten, då drager hela publiken en suck av lättnad — vår forskningsresande var på grund av sin starka energi räddad från undergång.

Man visades även bilder av brev från tiden år 180 efter Kristus, de ålsta brev på papper som finnas i hela världen. Även fick man nöjet se bilder av något från tiden av åren 7 och 14 efter Kristi födelse eller de mynt, som voro gångbara under Kristi liv på jorden.

Denna föreläsning av Dr. Sven Hedin hölls, som redan nämnts, i Svenska Tabernaklet i Minneapolis, och öppnades med ett hälsningstal av Dr. Victor Nilson, som hälsade de närvarande välkomna, varefter han kallade på svenska vice konsul Wersén, som uppläste några för den aktade gästen väl avpassade verser, som även överlämnades till Dr. Sven Hedin, då denne introduserades för publiken.

Före dessa tal hade presterats tvenne sånger av en svensk manskör, sånger såväl som tal, voro allt på vårt modersmål. Efter föredraget frambar talaren en hälsning från Konung Gustav V av Sverige, såväl som från svenska statsministern, Hj. Branting, till Sveriges söner och döttrar här bosatta. Xvensä frambölls i korta ordalag det stora inlägg, som göres och gjorts av svenskar flyttade över till detta land i blomman av sin ålder. Talaren manade att man ej skulle förglömma gamla moder Svea. Allt detta emottogs med de kraftigaste applåder, varefter man skiljdes åt, alla med ett samstämmigt uttalande, att det var ett utmärkt och mycket intressant föredrag med många rika lärdomar.

Under min vistelse i Minneapolis lärde jag känna herr och fru Martinson. Herr M. är nu den ledande själen för ett av svenskarnes i Minnesota största företag, nämligen "Svenska Amerikanska Posten", med en spridning av omkring 50,0000 prenumeranter. Detta är en vacker blomma, som vem som helst skulle önska ha haft äran att få ha drivit upp i sin trädgård, allt för vacker att av en oförsiktig hand brytas, men låt mig säga, att den blir svår att bryta, ty den har rotat sig så väl i sin jordmån, att den står orubblig.

Svenska Amerikanska Posten har också ett stort musikkorester nu på 23 medlemmar, men skall den fyllas ut till omkring 40 a 50 man stark, även har man en sångkör, detta är icke alls illa för den korta tid som vår landsman Herr Martinson haft styret i sina händer. Lördagen den 17 dennes hade "Posten Band" en storartad konsert, till vilken brevskrivaren var inbjuden av den gästvänliga hr Martinson. Prestationen bestod av solo till piano, tal, deklamation, körsång och först och sist musikstycken av det förträffliga musikbandet. Fästtalet hölls av vår gemensamme vän hr Martinson, som betonade svenskens insatser i landet på denna sidan Atlanten, samt om nödvändigheten av en svensk sammanhållning i alla hänseenden. Talaren framhöll även att hans idé var, att sammanlänka svenskarne i Minnesota, ja, hela nordvästern om möjligt. Han lovade även att en dylik fäst skulle komma att hållas i en snar framtid ute i det fria, då man obehindrat kunde få röra på sig efter behag. Efter programmet, som var till alla delar ett gediget sådant, serverades förfriskningar, och vill jag säga, att allt var på det mest sorgfälliga tillsett och ingen kunde säga annat än att man hade haft en mycket angenäm afton tack vare herrskapet Martinsons omsorgsfulla omtanke i alla hänseenden. Efter förfriskningarne fingo vi åter lyssna till några musiknummer.

Det är länge sedan man hade nöjet att få lyssna till så mycket svensk musik, av de gamla välkända bitarne från gamla goda dagar, som man fick den kvällen och skall den sent eller aldrig förgätas. Haven tack för visad gästfrihet!

Under min vistelse i Minneapolis träffade jag och bevistade åtskilliga från Winnipeg välkända personer, av vilka jag endast skall ta tillfället i akt att för eder nämna tvenne. Dessa äro våra goda vänner herr och fru C. Albin Jones, som för många år tillbaka fungerade som S. C. T:s manager. I dessa vänners hem har jag ofta haft mycket trevliga stunder, då jag var i kvarnstaden, och ej minst denna gång. Herr Jones är nu annonsmanager för Svenska Amerikanska Posten, en mycket förmånlig anställning, vilken anställning han också sköter som en hel karl.- En annan av våra gamla Winnipegbor, som jag besökte, var Mrs. Ester Olander, numera bärande namnet mrs Edvin Johnson. I deras hem var jag även gäst och jag kan säga, som en upplysning till alla Esters gamla vänner och bekanta, att hon nu är välbestalld byggmästarefru och har det alldeles utmärkt bra. Tack vänner för all eder stora gästvänlighet!

Måndagen den 19de lämnade jag Minneapolis, där var då det allra bästa väder och man anade intet ont av Bore, men o fasa, då man kom ett stycke upp emot Canada, så ändrade sceneriet sig i sådan grad, att man ej kunde misstaga sig, utan måste tro att det ännu är vinter; det är att märka, att i Minneapolis fanns det knappt ett snökorn, men som sagt, på vägen visade det sig annorlunda, och då man på tisdagsmorgonen anlände till Winnipeg var här full vinter ännu. O, vilken skillnad! Ja, så går det, man möter olika förhållanden här i livet, och nu vill jag till sist säga att "borta är bra, men hemma bäst".

C. J. Sbg.

Mindre farmar och bättre kultivering.

Det framhålles att en mera intensiv farmning och en kompaktare befolkning skulle vara bättre för var och en.

(Översättning för S.C.T. av R. R—v.)

I en artikel i Monetary Times framhåller mr Andrew T. Drummond i Kingston, Ont., att västra Canada och farmarena själva på många sätt skulle ha större nytta av att ha mindre landområden, om dessa kultiverades bättre, så att produktionen per acre ökades. Samma idé om att kultivera mindre farmar har påyrkats av mr Robert Forke, den nye progressive ledaren. Mr. Drummond anmärker att genomsnittsavkastningen av vete per acre i västern var bättre än vanligt detta år, men han säger:

"Någonting verkligt galet har ägt rum och detta kan lätt inses, om man erinrar sig att Skottland under 10 år gav en genomsnittsproduktion av 38 bushels samt samtidigt går tillbaka till pionjärdagarna i Minnesota och Manitoba, under vilken tid en farmare hade svårt för att medgiva, att han tröskat mindre än 40 bushels av "No. One Hard Wheat" per acre".

Produktion och kvalitet ha försämrats.

"Fastän man måste taga med i räkningen", fortsätter mr Drummond, "variationerna i nederbörd över den vidsträckta arealen av de tre prärieprovinserna samt å vissa platser även vindstormar, ja, till och med frost, så kvarstår dock det faktum att produktionen blivit mindre och mindre under årens lopp och till på köpet har kvaliteten av spannmålen så försämrats att "No. One Hard" har blivit mycket sällsynt, samt att "No. One Northern", som kommer närmast, knappast omfattar två tredjedelar av den inspekterade skörden. Om genomsnittsproduktionen av vete detta år hade varit 30 bushels per acre, skulle de tre provinserna allenast i vete avkastat 614,000,000 bushels, i stället för det beräknade 371,000,000. Försök att föreställa er vilken skillnad detta skulle ha inneburit, ej endast för farmarena, utan även för järnvägarna därstädes. Lägg dessutom till denna produktion en vidare ökning av över 150,000,000 bushels korn, råg och lin från de 14,700,000 acres anslagna till dessa spannmålssorter detta år".

Svårigheter att överkomma.

"Genomsnittsproduktionen av vete har gått så lågt som 15 bushels pr acre. Kan något sägas till rättfärdigande av detta, om det är sannt att 40 procent av arealen under kultivering på dessa prärier endast är stubbland, i vilket under våren utsädet nelt enkelt blivit nedharvat eller insått? Man kan ej komma över det faktum att landet måste kultiveras på ett rätt sätt för att ge god avkastning. Dessutom måste de substanser, som tages ur jorden genom på varandra följande skördar ersättas, om ej skördarna skola försämras. Den intensiva farmningen i Frankrike och kanhända i mindre grad i England och Skottland resulterar i stora skördar per acre, men detta är ej möjligt i nordvästra Canada under nuvarande kultiveringsförhållanden. Sverigheterna äro: 1. Farmarnas storlek, bristen på pängar och hjälp att kultivera ens hälften av deras land, vilket är fallet med de flesta nybyggare; 2. bristen på koncentrering vid befolkandet; 3. nybyggarens iver att taga den ginaste vägen för att erhålla en skörd utan tanke på följderna samt 4. bristen på gödningsämnen, samt deras höga pris".

Obrukat land, trots stora farmar.

"De fria beviljningarna skulle reduceras från 160 till 80 acres, såsom varande mer än vad nybyggaren i allmänhet kan gå i land med. Genom omsorgsfull kultivering och genom rätt användande av gödningsämnen kunde han erhålla mer av 30 acres, än vad han för närvarande får av nästan två gånger den arealen och dessutom skulle kvaliteten bliva bättre. För tillfället är största delen av hans 160 acres obrukat land, enär han ej har varken tid eller hjälp under vårtiden att kultivera detsamma. På så sätt är någon annan nybyggare förhindrad att få det att bära skörd. Det beräknas att detta obrukade land omfattar över 30,000,000 acres, som sålunda undanhålles bebyggande, fastän så mycket ligger nära järnvägarna och landsortsstäderna som skulle bliva till stor nytta för dessa, om det blott braktes under kultivering. Man har framhållit att farmaren bör ha land liggande under träda, men detta är ej nödigt, om endast gödsel användes rätt".

Fördubbla farmbefolkningen.

"Om Dominion regeringen ville inskränka de fria beviljningarna till 80 acres, samt sätta nya settlare som så önska i stånd att köpa samma areal i sektionerna med jämna nummer samt ville samarbeta med småstäderna och sådana organisationer, som Colonization Association, och till sist arrangera så med de gamla settlarna, att det obrukade landet kunde erbjudas till de nya, så skulle det vara möjligt att nästan fördubbla befolkningen runt de mesta småstäderna på prärierna. Samtidigt komme det att tendera till att fördubbla produktionen, samt i hög grad göra järnvägarnas och dessa samhällens utsikter ljusare. Den nye settlaren, som har pängar och hjälp att sätta honom i stånd att kultivera mer än 80 acres, kan köpa ytterligare land. Men den vanliga arrenderande farmaren eller jordbruksarbetaren, som vi söka att draga från England eller Skottland, är som regel ej van vid att taga hand om så mycket land, samt kommer att välkomna en beviljning av detta land.

Det kan ej nog ofta upprepas att den nuvarande 160 acres fria beviljningen även betyder, att varje settlare är placerad från en halv mil till en och en halv mil från sin närmaste granne, samt att dessa långa distanser från varandra samt från staden, för de flesta resultera i tidsspillan i att nå marknaden samt erhålla förråd. Dessutom medför det allvarliga inskränkningar för skolväsendet, för postbefodringen samt för det sociala livet".

Bibehåll kultivering och bördighet.

"Landet kommer att under årens lopp giva farmaren mer än ett levebröd, om han behandlar det rätt genom proper kultivering och genom att uppehålla dess bördighet. Men många av dessa farmare leva i municipalsamhällen och ej på farmen, de plöja ej, utan bruka stubbland och vidare brukas sällan artificiell eller naturlig gödning, på grund av deras kostnad och svåra åtkomst. När så sker, vad kan man då annat än vänta än att resultaten per acre bli mindre och mindre samt att även kvaliteten försämras. Botemedlen därför ligga delvis i farmarenas händer och deras organisationer samt delvis hos regeringen. Gödsel från ladugård och stall blir relativt sällsynt och frakttaxorna på artificiella gödningsämnen, vilkas ursprungliga kostnad är hög nog, gör det-nära på omöjligt att anskaffa sådana. Fördenskull borde de skilda regeringarna genast vidtaga mått och steg att befordra produktionen av "concentrates", på vilka frakttaxorna voro låga och vilket farmaren själv under rätt ledning kunde bereda för att bruka å sitt land.

Jordbruket i Västra Canada

För S.C.T. av J. A. Hägglund.

Mörkt och bekymmersamt är det nuvarande tidsläget icke blott för västra Canadas jordbrukare, utan också för jordbrukarne över nästan hela världen. Men det är dock bekymmersammast för västra Canadas veteodlare. Tusenden av dem kämpa nu en förtvivlad kamp mot de hopade svårigheterna. Och den sorgliga sanning, som präglar ordspråket "en olycka kommer sällan ensam" bekräftas även här. Det är nämligen icke nog med att produktionen sjunkit till en i många fall rent ruinerande låg nivå, avsättningsmöjligheterna för veteodlaren äro även i ytterlig grad förminskade och försämrade. Och när veteodlaren är tvingad att sälja vetet till priser som innebära förlust för honom, så är det ju naturligt, att han därmed sättes i saknad av pängar för att betala skuld, räntor, arrenden, arbetslöner och övriga driftsomkostnader. Lågkonjunkturens och motgångarnas stormböljor hota att slå samman över veteodlarens huvud, spolande bort dem från gård och hem och från deras egentliga livsarbete — en rent ohygglig tragedi, som blir till oerhörd skada för hela vårt land och i främsta rummet för vårt jordbruks framtid.

I dessa mörka tider gäller det för jordbrukaren att försöka finna medel för att lindra nödläget och mildra de oerhörda svårigheter mot vilka västra Canadas **veteodlare hava att kämpa.**

Dessa medel torde lämpligen kunna indelas i tre grupper:

1. Självhjälp (enskild).
2. Samverkan (samfälld självhjälp).
3. Statshjälp.

Närmast till hands för den beträngde och kämpande veteodlaren ligger ju den enskilda självhjälpen, så långt denna är möjlig. Här gäller i sanning det gamla ordspråket: "Hjälp dig själv, så hjälper dig Gud". Den, som arbetar idogt, klokt och plikttroget efter måttet av sina yttersta krafter, kan erhålla hjälp i små eller stora former och omsider segra över de förfärliga svårigheterna, medan däremot den som hopplöst uppgiver allt, går räddningslöst under, eller måste söka sig över på annat arbetsfält, om något dylikt står att finna.

Strängare än någonsin gäller det nu att förebygga alla förluster, som kunna undvikas. Och inom ramen av detta förebyggande spelar en omändring från ett ensidigt till ett mångsidigt jordbruk kanhända den viktigaste rollen. "Det har aldrig funnits en tid, när det är så viktigt att idka mångsidigt jordbruk, som just nu", sade nyligen en välkänd agronom vid ett sammanträde i Brandon, Man. Under dessa tider är framför allt en viss konservatism och säkra metoder nödvändiga. Vi måste med andra ord icke "lägga alla äggen i en korg", ty om något skulle hända med denna "korg" bleve förlusten så kännbar att vi kunde knappast vänta att repa oss igen. Vi komma möjligen bättre tider till mötes, än vad fallet varit de två sista åren, men vi kunna icke vänta en "easy time" på farmen för flera år framöver. Förhållandena framöver skola nog förbättras, men det behöves god omdömesförmåga och konservatism för att vi skola slå oss igenom. Vi skola icke vara optimistiska, ej häller modfällda. Nu är det ett livsvillkor för farmaren, att han ser framtiden an med mod, och att han förlitar sig på metoder som mottstått erfarenheternas svåra prov. Den farmare, som bedriver mångsidigt jordbruk, kan emotse framtiden med tillförlit.

Vad betyder då mångsidigt jordbruk?

Mångsidigt jordbruk betyder icke någon radikal omändring i våra närvarande jordbruksmetoder. Det betyder endast att vi odla mer än en sorts säd. Det betyder att vi odla skördar för utfordring såväl som för kontant försäljning. Det betyder att vi hålla oss med höns, grisar och kor, som giva oss en stadig inkomst. Det betyder att vi utesluta från kultivering, så långt som a. k. kontanta skördar angår, den mindre produktiva jorden, därmed minskande produktionskostnaderna för dessa skördar. Det betyder att bedriva jordbruket så, att större delen av familjens livsförnödenheter kunna erhållas från farmen.

Icke en enda av våra förnämsta sädesskördar odlades med profit föregående år, baserat på det medelmåttiga priset och den medelmåttiga avkastningen. En del farmare bedriva dock sitt jordbruk med förtjänst, men de lyckades härutinnan därför att de bedrev mångsidigt jordbruk och utfordrade sina skördar till kreatur, eller därför att de produceade mer än den medelmåttiga avkastningen.

En framstående jordbrukare i Saskatchewan har lämnat följande upplysningar: "Förlidet år erhöll jag en större skörd av korn, och om jag skulle ha sålt den, skulle jag ha lidit en förlust därmed, men jag utfordrade den, och sålde grisar till ettt pris av $7.00 per hundra lb. och jag förtjänade pängar. Jag skall marknadsföra skörden för i år på samma sätt". Detta visar förmånen av att draga fördel av kreaturavel när sädesmarknaden är dålig. En annan fördel av mångsidigt jordbruk är den, att vi kunna med förtjänst begagna sådant land som är mindre förtjänstbringande för sädesodling. När sädespriserna äro låga, är det nödvändigt att uppnå en hög avkastning per acre för att skörden skall bliva förtjänstgivande. En veteodlare i Alberta säger: 'Förlidet år sådde jag 300 acres av vete som producerade från 6 till 30 bushel per acre. Jag hade icke råd att inhösta 6-bushel veten, men jag förtjänade på 30-bushel skörden. Detta år skall jag inså 300 acres som jag vet ger god avkastning och vilka ha blivit väl bearbetad. Jag har funnit, att jag kan förtjäna pängar endast genom att producera större skördar från mindre areal".

Vad denna veteodlare erfarit är nog erfarenheter hos tusentals andra. Förtjänst kommer mest från stora skördar, som möjliggöras genom att i rätt tid bearbeta produktivt land. Våra farmare i västra Canada skulle vara i bättre financiell ställning om 15—20 procent av deras mindre produktiva jord insåddes med klöver, alfalfa, timotej eller andra hösorter, som kunna begagnas som foder. Sådan jords produktivitet skulle med tiden storligen förbättras, och skördarna, som producerades på den övriga jorden, skulle bliva vinstgivande. Denna praxis är dock endast möjlig på en farm där mångsidigt jordbruk bedrives.

Benjamin Franklin sade: "A penny saved, is a penny earned". Vi återupprepa detta uttalande ofta, men glömma att praktisera detsamma. Det har aldrig funnits en tid, när denna filosofi borde applikeras bättre än just idag, synnerligast av farmaren. De produkter vi sälja äro billiga; de produkter vi köpa äro dyra. Farmen skulle därför göras så självunderhållande som möjligt. Den farmare som praktiserar mångsidigt jordbruk och har en del goda kor, goda grisar och goda höns, kan på farmen producera den mjölk, smör och kött som behövs för familjen. Det kött som rökes eller preserveras på farmen, och det smör, som kärnas i farmköket, när det begagnas i hemmet, är värt lika mycket som det som köpes i butikerna. Icke allenast kunna pängar inbesparas på detta sätt, utan familjen kan också leva bättre, när produkter av detta slag erhållas från farmen. Detta senare är en stor faktor i att göra livet på farmen drägligare, men sorgligt nog hava många av våra farmare tillslutit ögonen för detsamma.

Många av våra farmare inse icke vilken stor förlust en sommarträda är för jordbruket. Under mångsidigt jordbruk kunde denna förlust helt och hållet omintetgöras. Sommarträda är till för att giva jorden nödvändig vila efter upprepad en-skördsproduktion, eller för att utrota ogräs. I många fall förfelas dessa syftemål. Under mångsidigt jordbruk kan man i stället med förtjänst inså sådan jord med höfrö, som återför till jorden de sammanbindande ämnen den saknar, och som med passande tid för såning och bearbetning kuvar ogräset. Med boskap på farmen kan utmagrat land gödslas och återföras till bördighet.

Många exempel på our framgångsfulla mångsidiga jordrukare äro, även under dessa bistra tider, kunna lämnas, men jag vill blott nämna ett. I Roland, Man., är en farmare vid namn Andrew Graham bosatt. Han är en mångsidig jordbrukare, och har utan svårighet ridit ut de sista årens stormar på det finansiella området. Han har till och med förtjänat nog med pängar för att utan att skuldsätta sig uppföra en stor, kostbar ladugård. Det är svårt finna en farmare i Manitoba som varit så framgångsfull som mr Graham. Han är, som sagt, en oförbätterlig mångsidig jordbrukare, och om någon av läsarne skulle besöka hans farm idag, skulle man där se en fin hjord av registrerade Shorthorns, registrerade Clydesdale hästar, registrerade Yorkshire grisar, en flock av registrerade Oxford Down får och ett hönshus fullt av vackra Barred Rocks rashöns. Man skulle finna att hans 640 acre farm är uppdelad i tegar på 20 acres, och om ni besökt farmen, på sommaren, skulle ni få se tegar av vete, korn, havre, majs, klöver, timotej, alfalfa, potatis, samt en stor, präktig trädgård, men ingen sommarträda. Mr. Graham tillskriver sin success till mångsidigt jordbruk. Han är icke, såsom våra veteodlare, en hazardspelare, utan vad vi kalla en säkerhet-först-farmare. Med intelligent mångsidigt jordbruk kan varje annan jordbrukare åstadkomma samma resultat som mr Graham.

Det är ett livsvillkor för västerns farmare att de avvika från sin jordplundring, från sitt hazardspel, med andra ord, från enskördssystemet, och börja att på ett intelligent sätt sköta sin jord. Det är även nödvändigt att vi såsom farmare börja tänka på att hjälpa oss själva, och icke gå och bära på förhoppningar om att den eller den regeringen kommer att totalt omändra förhållandena. Det torde vara detsamma om regeringen är liberal (svart- och vitfläckig), konservativ (svart och vitrandig) eller progressiv (både randig och fläckig). Ingendera av dem kommer att hjälpa oss igenom hårdtidens brottsjöar, helt enkelt därför att vilken regering som hälst icke kan åstadkomma någon förbättring under nuvarande ekonomiska system. Därför är det nödvändigt, att vi begagna oss av de allra bästa metoder och med omdöme samt beräkning bedriva den näringsgren vi farmare följa. I annat fall få vi fortfara i vårt tynande sotsängsliv.

SORGLIGA PROFETIOR AV EN AMERIKAN.

Den bekante amerikanske skriftställaren Frank H. Simonds skriver under sagda rubrik i "Review of Reviews" följande, vilket vi härnedan återgiva i översättning:

"Antingen måste Tyskland fullständigt krossas eller också kommer det att göras till en ekonomisk vasall av Frankrike för en lång period av år. Men i vilket fall som helst finnes ej ringaste hopp om att Tyskland skall kunna möta reperationskraven. Om Tyskland krossas, förlorar England den tyska marknaden, ja, faktiskt hela den centraleuropeiska marknaden. Därjämte förlorar England sina fordringar hos Tyskland såväl som hos Frankrike, Italien och Belgien. Om tysk industri förenas med den franska, kommer England fortfarande att förlora sina fordringar, sina marknader och därjämte kommer det att stå inför den mest farliga av alla konkurrenser — nämligen i kol och järn.

Men utan Amerika finnes det intet sätt att hindra Frankrike. Och nu även med Amerika finnes det knappast någon chance, ty fransmännen befinna sig i Ruhr och det är totalt otänkbart att de bege sig därifrån på begäran från London eller Washington. Vi tala fortfarande i Amerika om någon slags aktion i det lämpliga ögonblicket. Men britterna veta, att det ögonblicket passerat samt att invasionen av Ruhr inledde ett fullkomligt nytt kapitel i den europeiska historien.

Se på den brittiska situationen som den är. 32 miljoner folk kunna leva inom den trånga arealen av United Kingdom, endast så länge som de på fastlandet kunna sälja sina fabriksvaror och sina mineraler samt i sin tur köpa livsmedel, av vilket de hemma kunna producera endast tillräckligt för några veckor om året. Deras resurser ökas genom ackumulation av kapital från andra tider samt genom de förtjänster, som deras skeppsrederi och utländska placeringar ger dem. Men om de utländska marknaderna försvinna, om de ej kunna sälja varor och köpa livsmedel, så är reduktion av befolkningen oundviklig. Om reduktion ej sker genast, utan uppskjutes, kan intet hindra nödens inträde. De måste ej allenast köpa livsmedel från fastlandet, det är dessutom av största vikt för dem att köpa det billigt. Likväl har Rysslands nuvarande ställning eliminerat en resurs av billig föda.

Frankrike kan leva och vi kunna leva, enär för bägge av oss är utrikeshandel endast en detalj. Bägge länderna föda sig själva. Tyskland å andra sidan kan ej föda sig själv och måste köpa sin föda utomlands. Om dess utrikeshandel försvinner, måste dess befolkning utvandra eller hungra.

Det nuvarande politiska kaos, som är rådande i Europa, gör sålunda liten materiell skada till Frankrike, fast detsamma kaos samtidigt hotar existensen av miljoner tyskar och engelsmän. Och man måste dock lägga märke till att en utvandring av dessa två denare folkslag skulle automatiskt förbättra Frankrikes relativa ställning i Europa".

— Ha de nygifta sina planer färdiga för bosättningen?

— I det allra närmaste. De ha beslutit att ha en sovveranda och duschbad.

Dr. Thomas Eleksriska Olja
för människor och djur.

UTI ÖVER 60 ÅR DET POPULARA MEDLET FÖR HOSTA, FÖRKYLNING, VRICKNING, SÅR, SKAVSÅR, LAM RYGG ETC.
Få det äkta PRIS 35c. överallt.

NI KAN BOTA EDERT BRÅCK

Kapten Collings sänder er fritt sin plan, med vilken han botade sig själv.

Tusentals män och kvinnor med bråck skola glädjas över att veta att kapten Collings, som i åratal var hjälplös och sängliggande i dubbelt bråck, fritt vill sända er den fullständiga plan, genom vilken han botade sig själv hemma.

Sänd endast ert namn och adress till Capt. W. A. Collings, Box 326H, Watertown, N. Y. Det kostar er ej en cent och må vara vårt en förmögenhet. Hundratals ha allaredan botat sig själva genom denna fria upplysning.

Look to Your Eyes
Beautiful Eyes, like fine Teeth, are the result of Constant Care. The daily use of Murine makes Eyes Clear and Radiant. Enjoyable, Harmless. Sold and Recommended by All Druggists.

MURINE for your EYES

SVENSKA APOTEKET

tillhandahåller alla i Canada brukliga mediciner. Stort urval av svenska mediciner på lager. Vi expediera alla orders även post orders per omgående och vårt motto är att vinna en kundkrets, som är i alla hänseenden till fulle belåten, detta genom prompt bemötande och billiga priser.

W. A. CARLEY. K. G. K. NYMAN.
168 Algoma St., Hörnet av Bay.
PORT ARTHUR, ONT.

DR. B. GERZABEK

Medlem av "The Royal College of Surgeons", England; licentiat av "The Royal College of Physicians", London, England; f. d. assisterande läkare och kirurg i Wien, Prag, Berlin, Gracon och andra hospital.

X-Ray (Röntgenstrålar), modärna operations- och sjukrum, eget laboratorium och apotek.

Natt- och dagbud besvaras skyndsamt.

Kontorstimmar: 9—12, 2—6, 7—9; Söndagar: 9—12, 2—6
416-17 Pritchard Ave. Winnipeg. DR B. GERZABEK. Tel. St.J. 474 Winnipeg.

En Trogen Rådgivare och en Verklig Skatt är RÄDDNINGS-ANKARET

Denna bok, klar, lärorik, med många avbildningar, borde läsas av båda könen. — Den är av vikt för folk som ämna gifta sig, eller som leva i olyckligt äktenskap! — Den beskriver vidare alla könssjukdomar, de förskräckliga följderna av ungdomssynder, såsom svaghet, nervositet, impotens, mannasvaghet, efruktsamhet, minnessvaghet o. s. v. och förklarar, hur dessa för alltid kunna upphävas! Detta oskattbara, överträffliga verk, 250 sidor, lämna vi mot insändandet av 25c i frimärken, och denna annons. (Registrerad 35c).

M. A. Ericius Medical Institute

Inkorporerat 1880 i enlighet med kongresslagarne för undertecknadet av kvacksalveri. Var god namn Svenska Canada-Tidningen.

KING GEORGE HOTEL
KING & ALEXANDER
Rum per dag eller vecka.
BASTA BETJÄNING
ALLT MODERNT
Pris: $1.00 och $1.50 per dag.
DET ENDA SKANDINAVISKA HOTELL I WINNIPEG

TÄNK PÅ
DR. L. E. LOVEGREN
(Skandinavisk Tandläkare)
Då edra tänder behöva uppmärksamhet
Smärtfri utdragning.
Arbetet garanterat.
Svenska talas.
Kontorstid:—8.30 till 5.30.
Hörnet av Main och Market
(Nära City Hall)
Tel. A 8323 Winnipeg, Man.

PATENTER
Trade Marks—Copyrights
Fetherstonhaugh & Co.
Den gamla etablerade firman
36—37 C.P.R. Building,
Hörnet av Portage & Main St.
WINNIPEG
Vi kunna på det bästa rekommendera denna gamla och välkända firma. Skriv efter upplysningar.

SCANDIA AND ABINGDON HOTELS
Abingdon Square, 8th Ave., Near 12th Street New York.
Bästa hotell för den resande skandinaviska publiken. Alla modärna ordningar för 2:dra och 3:dje klassens passagerare.
REKOMMENDERAS AV LEDANDE ÅNGBÅTSBOLAG
Passagerare mötas på järnvägsstationen i New York vid ankomsten.

Köp edra möbler och husgeråd
på samma sätt, som ni köpte er hus — men med den ytterligare förmånen av ingen räsla och inger extra kostnad av något slag. Råd gjvas gärna.
J. A. Banfield
"The Reliable Home Furnisher"
498 MAIN STREET - PHONE N6669
"A Right Friendly Store to Deal With"